

Resväskan

Vi tillbringade en hel vecka i den vackra staden Terracina, som ligger mitt emellan Rom och Neapel. Temat för veckan var 'Solens mat och vin' och nog fick vi mycket god mat och likaledes mycket goda viner. Vi gjorde underbara utflykter upp i bergen till människor som levde med självhushåll långt från vår moderna och digitaliserade värld. Där lärde jag mig hur man skapar den godaste skinkan: man kokar den i hö och rödvin i sex timmar. Jo, du läste rätt, hö och rödvin. I sex timmar. Och det blev gott!

Vi var förstas med i restaurangköken, följde med spänning hur man skapar en mycket god spaghetti à la vongola (det går åt minst en halv liter god olivolja i pannan) och avnjöt sedan läckerheten. Vi fick provsmaka ostron, men det hör faktiskt inte till det jag i första hand skulle beställa om jag fick välja. Är det inte lite överreklamerat det här med ostron? Det passade i alla fall inte mina smaklökar.

Men allt roligt har ett slut och det var dags att resa hem. Tidig start på morgonen och vi satt väl alla och halvsov när bussen plötsligt tvärstannade. Chauffören och reseledaren försvann ut, det dröjde och stämningen började bli orolig. Vi hade ju ett flyg att passa. När reseledaren äntligen kom in igen var han inte glad. Bakluckan på bussen hade gått upp och resväskor hade fallit ut!

Omöjligt att vända, det var bara att fortsätta till flyget. Det befanns att tre väskor hamnat på vägen, en av dem var naturligtvis vår. Det var dock inte så illa eftersom den mest innehöll träningskläder, skor och handdukar. Men ändå. Vi återvände till Stockholm och efter diverse kontakter med reseledare och resebyrå fick vi besked att resväskorna upphittats och skickats till Sverige.

Flyget tar tre timmar. Att transportera en väska tar exakt 14 dagar. När den äntligen dök upp hemma hos oss var glädjen stor. Det var bara det att det inte var vår väska. Men efter diverse nya telefonsamtal med transportbolag och resebyrå kom den äntligen hem. Vår väska.

Loulou Eriksson